

Protokół
VI posiedzenia Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w dniu 18 czerwca 2026 roku, godz. 9:00
ul. Hoża 20, sala nr 117 (I piętro)

1. Otwarcie posiedzenia

Przewodniczący Rady Głównej prof. M. Pałys przywitał członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz gości uczestniczących w posiedzeniu.

2. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła zaproponowany porządek obrad.

3. Dyskusje nt. „Ukryte opłaty za studiowanie” (temat części studenckiej) oraz „Różne ścieżki, jeden stopień - wyzwania i zalety obecnych modeli kształcenia doktorantów” (temat części doktoranckiej)

Temat - „**Ukryte opłaty za studiowanie**” omówili: pani Julia Bednarska-Leśniak, przewodnicząca PSRP oraz pan Michał Chorodeński, pełnomocnik ds. wsparcia studentów PSRP.

Badanie zostało przeprowadzone przez Parlament Studentów RP we współpracy z samorządami studenckimi w okresie luty – czerwiec bieżącego roku. Ankietę wypełniły 102 samorzady studenckie. Badaniem objęto wyłącznie uczelnie publiczne (pominięto uczelnie niepubliczne, mundurowe oraz artystyczne ze względu na ich specyfikę i odmienne źródła finansowania). Dane te zostały zebrane, ale nie wprowadzono ich do głównego zestawienia, aby nie zaburzać wyników.

Przez ukryte opłaty autorzy raportu rozumieją koszty, które student studiów stacjonarnych *musi* ponieść, aby móc w pełni uczestniczyć w procesie kształcenia, zaliczyć poszczególne moduły programu studiów oraz osiągnąć zakładane efekty uczenia się i zdobyć punkty ECTS.

Nie są to opłaty o charakterze opcjonalnym (drobne wydatki), lecz koszty niezbędne do przejścia na kolejny etap studiów, które de facto warunkują możliwość studiowania. Blisko 70% kierunków, na których zidentyfikowano ten problem, to studia o profilu praktycznym.

Wskazano na 10 kierunków z najczęstszym występowaniem ukrytych opłat: architektura (w tym architektura wnętrz i krajobrazu), turystyka i rekreacja, pielęgniarstwo, kosmetologia, wychowanie fizyczne, sport, fizjoterapia, ratownictwo medyczne, grafika i budownictwo.

Najwyższy współczynnik występowania ukrytych opłat wśród komisji branżowych PSRP: Akademia Wychowania Fizycznego – 100 % badanych jednostek (wszystkie 6 uczelni + filie) deklaruje występowanie ukrytych opłat (obozy, wyjazdy, obiekty zewnętrzne); Akademia Nauk Stosowanych – blisko 79 %; Uniwersytety Polskie – niecałe 47 %; Uczelnie techniczne – 42 %.

Studenci ponoszą koszty związane z: wyjazdowymi zajęciami terenowymi; infrastrukturą zewnętrzną; zakupem oprogramowania i materiałów dydaktycznych; zakupem środków ochrony osobistej; formalnościami związanymi z praktykami i samymi praktykami;

Dla przykładu podano szacowane koszty roczne dla poszczególnych kierunków, które w przypadku np. projektowania ubioru i wzornictwa kształtują się średnio na poziomie 5 tys. zł, architektury 3,5 tys. zł oraz grafiki 3 tys. zł.

Ponoszenie opłat wpływa na jakość kształcenia oraz sytuację studentów, co przekłada się na nierówne szanse studentów. Studenci w trudnej sytuacji materialnej nie są w stanie jednorazowo sfinansować obowiązkowych obozów kosztujących ok. 6–7 tys. zł. Skutkuje to przekładaniem zajęć na kolejne lata, przedłużaniem toku studiów i opóźnieniem w zdobywaniu punktów ECTS.

Rekomendacje i proponowane działania:

- Identyfikacja kosztów koniecznych do osiągnięcia efektów uczenia się;
- Oddzielenie kosztów fakultatywnych od kosztów faktycznie niezbędnych;
- Zapewnienie przejrzystych informacji dla kandydatów i studentów;
- Rozwijanie rozwiązań systemowych na uczelniach;
- Uwzględnienie ukrytych kosztów w dyskusji o finansowaniu szkolnictwa wyższego.

Ukryte opłaty nie są wyłącznie problemem finansowym studentów. W wielu przypadkach stają się warunkiem realnego uczestnictwa w procesie dydaktycznym.

Prelegenci zapowiedzieli dalsze prace nad szczegółowym raportem w ramach Komisji stałej ds. studentów i doktorantów KRASP.

Temat - „Różne ścieżki, jeden stopień - wyzwania i zalety obecnych modeli kształcenia doktorantów” omówili pan Rafał Ramut, przewodniczący Krajowej Reprezentacji Doktorantów oraz pani Barbara Pietrzyk-Tobiasz, Rzecznik Praw Doktoranta Krajowej Reprezentacji Doktorantów.

Podsumowanie 7 lat funkcjonowania systemu szkół doktorskich zbiegło się w czasie z Jubileuszem 20-lecia istnienia Krajowej Reprezentacji Doktorantów (KRD).

Prelegenci przedstawili dane dotyczące środowiska doktoranckiego, informując że w Polsce kształci się ok. 20 tys. doktorantów (stan na koniec 2025 r.). Środowisko cechuje zjednoczenie w różnorodności (różne dyscypliny naukowe i artystyczne, ośrodki oraz tryby). Doktorant jest osobą, która ukończyła studia i weszła na wyższy poziom, ale nie jest pracownikiem sensu stricto. Większość uprawnień ma charakter ekwiwalentny względem prawa pracy.

Trzy Ścieżki do Stopnia Doktora

W obecnym systemie prawnym wyróżniono trzy główne ścieżki (formalnie rozłączone z procedurą samego nadania stopnia):

1. Szkoła Doktorska (tryb podstawowy) - kształcenie trwa 3 lub 4 lata; powszechny system stypendialny (ustawowe minima); brak stosunku pracy; realizacja Indywidualnego Planu Badawczego (IPB) podlegającego ocenie śródkresowej po 2 latach;
2. Doktorat Wdrożeniowy- ścieżka aplikacyjna, łącząca kształcenie ze stałym zatrudnieniem w przedsiębiorstwie (stypendium + wynagrodzenie za pracę);
3. Tryb Eksternistyczny- realizacja doktoratu poza systemem regularnego kształcenia w szkole doktorskiej.

Bilans 7 lat Szkół Doktorskich

Główne osiągnięcia (co się udało):

- Ujednolicenie regulacji dot. kształcenia i doktoryzowania (jeden akt prawny);
- Wyodrębnienie procesu kształcenia doktoranckiego i stworzenie przestrzeni dla jego rozwoju;
- Wprowadzenie zasad i procesu oceny szkół doktorskich;
- Zwiększenie organizacji procesu kształcenia doktoranta – indywidualny plan badawczy i ocena śródkresowa;
- Zabezpieczenie społeczne (odprowadzane składki) oraz zwiększenie stabilności pozycji doktoranta – uprawnienia związane z rodzicielstwem;
- Podniesienie poziomu umiędzynarodowienia szkół doktorskich.

Cel zmian:

- Niski poziom rozwoju akademickiego rynku pracy dla doktorantów i młodych naukowców związany z niewielkimi możliwościami zatrudnienia przy realizacji projektów i grantów oraz dążeniem do stabilizacji kariery naukowej w oparciu o długoterminowe umowy i kontrakty;
- Niski poziom internacjonalizacji studiów doktoranckich;
- Powszechny pogląd w środowisku akademickim o coraz bardziej wątpliwej jakości rozpraw doktorskich;
- Problemy w realizacji interdyscyplinarnych rozpraw doktorskich.

Modele kształcenia – zidentyfikowane problemy i wyzwania:

- Realizuje program kształcenia i indywidualny plan badawczy;
- Stypendium doktoranckie (system powszechny), które nie stanowi wynagrodzenia za pracę;
- Niepełne zabezpieczenie społeczne (składka emerytalna, rentowa, wypadkowa; dobrowolnie – chorobowa);
- Ekwiwalent urlopów związanych z rodzicielstwem (na wzór pracowniczych);
- Aktualnie brak L4;
- Formalnie poza systemem antymobbingowym;
- „Młody badacz”.

Krytyczna Analiza na Podstawie Badań Pilotażowych (Zespół prof. Antonowicza)

Prelegenci odwołali się do najnowszych badań opublikowanych w Forum Akademickim, analizujących przyczyny rezygnacji lub niepodejmowania kształcenia w szkołach doktorskich. Około 60% doktorantów pracuje zawodowo, a 25% deklaruje utrzymywanie rodziny.

Główne bariery wskazywane przez respondentów:

- „Feudalizm i zepsucie Akademii” oraz nieskuteczność procedur antymobbingowych i dyscyplinarnych;
- Nieprzydatność zajęć - ponad połowa badanych uznaje znaczną część zajęć programowych za zbędną stratę czasu (brak nacisku na faktyczną metodykę badań);
- Pozorna interdyscyplinarność - rozdźwięk między interdyscyplinarnym programem szkół a sztywnym powiązaniem stopnia naukowego z konkretną dyscypliną;
- Trudności w zakładaniu rodziny - brak systemowego wsparcia w godzeniu wymogów mobilności naukowej z życiem rodzinnym.

Rekomendacje i Postulaty KRD:

- Likwidacja luki po złożeniu rozprawy – prawne powiązanie zakończenia kształcenia z procedurą nadania stopnia;
- Redefinicja modelu doktoranta – wyraźne rozstrzygnięcie systemowe – czy doktorat ma być pracą etatową (ścieżka akademicka z wysokim finansowaniem), czy dopuszczalną formą rozwoju łączoną z pracą w innych sektorach (prawnicy, lekarze, architekci);
- Usprawnienie Doktoratów Wdrożeniowych – przeniesienie kluczowych regulacji z nietrwałych komunikatów ministra do ustawy oraz odciążenie biurokratyczne procesu;
- Reforma odpowiedzialności dyscyplinarnej – odejście od dotychczasowego, niewydolnego modelu o charakterze „koleżeńskim”, w którym status pokrzywdzonego (doktoranta) jest marginalizowany;
- Dojrzałe korzystanie z autonomii i ewaluacji – przejście z fazy „pilotażowej” ewaluacji do realnego piętnowania patologii i promowania dobrych praktyk. Wykorzystywanie kryteriów oceny do budowania długofalowych strategii szkół, a nie tylko jako doraźnych mierników;
- Sformalizowanie relacji promotor-doktorant – wprowadzenie ściślejszych ram formalno-prawnych współpracy, które stanowiłyby jasny punkt odniesienia w sytuacjach kryzysowych lub konfliktowych.

Po zakończeniu obu prezentacji Przewodniczący otworzył dyskusję, wskazując na konieczność systemowego spojrzenia na odmienne, lecz w wielu miejscach zbieżne problemy studentów i doktorantów.

W dyskusji z udziałem członków i gości, zwrócono uwagę na:

- Brak porównania z modelami międzynarodowymi – wskazano na brak kontekstu międzynarodowego w przedstawionych analizach. Przytoczono dwa odmienne modele finansowania:
 - Model szwedzki – bezpłatne studia przy powszechnym korzystaniu z państwowych kredytów studenckich na utrzymanie i pomoce naukowe, co uniezależnia studentów od rodziców, lecz skutkuje długoletnim zobowiązaniem finansowym (spłata do ok. 45–50. roku życia);
 - Model japoński – pełna odpłatność studiów i kosztów pobocznych, spoczywająca w całości na rodzinie studenta.
- Transparentność jako kluczowy wniosek – zauważono, że przewagą modeli zagranicznych nad systemem polskim nie jest darmowość, lecz pełna transparentność. Kandydat przed rozpoczęciem nauki potrafi precyzyjnie oszacować budżet i mechanizmy finansowania (kredyt lub oszczędności). Rekomendowano uwzględnienie tych wzorców w krajowej dyskusji;
- Sytuacja zagranicznych doktorantów – wskazano na trudną sytuację doktorantów z zagranicy w okresie między ukończeniem szkoły a obroną. Tracą oni wówczas status i ubezpieczenie, stając się systemowo niewidzialnymi i pozbawionymi jasnych praw;
- Feudalizm na uczelniach – zauważono, że uwagi doktorantów dotyczące feudalnego charakteru uczelni są tożsame z odczuciami osób na etapie habilitacji i profesury. Świadczy to o specyfice całego sektora nauki, a nie jedynie o problemie szkół doktorskich;
- Dobre praktyki na uczelniach – przywołano przykład uczelni sportowych, gdzie obozy są integralną częścią programu. Brak wsparcia ministerstwa na pokrycie tych kosztów może skutkować ich wykreśleniem z programów ze szkodą dla studentów. W Gdańsku problem rozwiązuje się poprzez transparentność na etapie rekrutacji oraz oferowanie alternatyw (np. tańsze obozy krajowe vs droższe zagraniczne);
- Działania optymalizacyjne – wskazano przykłady wewnętrznych działań wydziałów (np. Wydział Architektury PW) dążących do minimalizacji kosztów po stronie studentów, m.in. poprzez zakupy wydziałowych drukarek 3D czy zmniejszanie wymaganych formatów arkuszy projektowych;
- Wady systemowe (praktyki dla psychologii) – omówiono problem nowych standardów dla psychologii (150 godz. praktyk). Przy 88 tys. studentów w Polsce generuje to zapotrzebowanie na ponad 2,6 mln godzin rocznie. Prowadzi to do patologii rynkowych, m.in. sprzedaży bezwartościowych praktyk online. Uczelnie niepubliczne często opłacają te praktyki za studentów, co stawia osoby z uczelni publicznych w gorszej pozycji;
- Specyfika uczelni wielokampusowych – zwrócono uwagę na sytuację doktorantów z innych miast w ramach jednej szkoły. Przy stypendium wynoszącym 3570 zł brutto (przy minimum egzystencji 1890 zł), konieczność dojazdu i opłacenia noclegu (np. w Warszawie) drastycznie zmniejsza pozostałe 1600 zł wolnych środków, stanowiąc barierę biologiczną i finansową;

- Granice bezpłatności studiów – powołując się na Konstytucję RP oraz opinie RPO i TK, przypomniano, że konstytucyjna bezpłatność nauki w uczelniach publicznych nie oznacza pokrywania przez państwo lub uczelnię wszystkich kosztów towarzyszących studiom (np. akademików, dojazdów czy zakupu laptopów);
- Krytyka zmian w relacji mistrz–uczeń: przedstawiony został pogląd, że Ustawa 2.0 zakłóciła tradycyjną relację mistrz–uczeń, a postulaty KRD dotyczące ujęcia tej relacji w sztywne ramy kontraktowe i sankcjonowania dyscyplinarnego niepowodzeń we współpracy są wysoce niepokojące i nie powinny być ujęte w planach reform;
- Zagrożenie bezradnością i budowanie sprawczości – przedstawiony został pogląd, że niewłaściwe jest stawianie studentów i doktorantów w roli ofiar systemu i zdejmowaniem z nich odpowiedzialności. Podkreślono, że samodzielne mierzenie się z trudnościami (np. współfinansowanie konferencji, organizacja praktyk) buduje kluczowe kompetencje życiowe i rynkowe;
- Problem efektywności kształcenia – zwrócono uwagę na wysoki odsetek porzucania studiów oraz nieukończonych przewodów doktorskich. Zdaniem Dyrektora NCBR rozwiązaniem problemu nie jest dalsze zwiększanie finansowania każdego narzędzia pracy, lecz stymulowanie samodzielności i zwiększanie wymagań wobec studentów i doktorantów;
- Prof. Janusz Uriasz przewodniczący PKA, przedstawił systemowe i jakościowe stanowisko, dystansując się od zarzutów o czystą roszczeniowość studentów oraz wskazując na nieuchronność głębokich zmian strukturalnych. Jednoznacznie uznał głos studentów i doktorantów za rzetelny opis rzeczywistości, a nie postawę roszczeniową. Jako główny problem wskazał brak transparentności. Zwrócił uwagę, że powoływanie się na historyczne doświadczenia akademickie i przekładanie ich na współczesność jest błędem. Dzisiejszy system funkcjonuje w zupełnie innych realiach:
 - Skala systemu a niedofinansowanie – profesor Uriasz przytoczył dane strukturalne – w Polsce działa 351 uczelni oraz 281 filii (łącznie ponad 600 ośrodków). Podkreślił, że przy tak dużym rozproszeniu zapewnienie wysokiej jakości bez adekwatnego finansowania z budżetu państwa jest niemożliwe. To generuje problemy budżetowe uczelni i skutkuje przerzucaniem kosztów na studentów;
 - Standardy jakościowe PKA – profesor Uriasz przypomniał, że z punktu widzenia akredytacji uczelnia ma bezwzględny obowiązek zagwarantowania warunków do osiągnięcia efektów uczenia się. Realizacja programu nie może być jednak zależna od nagłych opłat, którymi student jest zaskakiwany w trakcie roku.
 - Polska nie uniknie kolejnej głębokiej reformy szkolnictwa wyższego. Zarekomendował jak najszybsze rozpoczęcie transparentnej dyskusji nad nowym modelem.

Zgłoszono także sprzeciw wobec używania terminu „ukryte opłaty”, sugerującego pobieranie nienależnych środków - uczelnie pobierają wyłącznie opłaty legalne i jawne, zaś właściwe określenie dla tematu dyskusji powinno być sformułowane jako „ukryte koszty studiowania”.

Przedstawiciele PSRP zgodzili się z tą uwagą i zapowiedzieli odpowiednie skorygowanie terminologii w przygotowywanych opracowaniach.

Przewodniczący Rady Głównej podziękował za dyskusję. Sformułował kluczowe pytania oraz wnioski:

- Priorytety kosztowe studentów – Przewodniczący zwrócił się do autorów raportu studenckiego z pytaniem, które z zidentyfikowanych obciążeń finansowych mają dla nich absolutny priorytet i powinny stać się punktem wyjścia do pilnych dyskusji systemowych;
- Odpowiedzialność dyscyplinarna doktorantów – nawiązując do postulatów KRD dotyczących relacji doktorant–promotor, przypomniał stanowisko RGNiSW z poprzedniej kadencji. Zgodnie z nim odpowiedzialność dyscyplinarna za czyny niegodne nauczyciela nie może zastępować ani konkurować z odpowiedzialnością karną lub cywilną. W przypadkach łamania prawa (np. mobbingu) właściwe są powszechne organy ścigania, a nie rzecznicy dyscyplinarni. Wyraził ubolewanie, że wnioski te nie doczekały się dotąd zmian legislacyjnych;
- Rozdźwięki między podejściem szkoły doktorskiej a promotorem – Przewodniczący przywołując badania europejskie, wskazał na wewnętrzny konflikt w instytucjach. Standardy i zasady deklarowane przez szkoły doktorskie na poziomie instytucjonalnym zderzają się z tradycyjnymi, opartymi na osobistych doświadczeniach, przekonaniach promotorów. Powoduje to dezorientację doktorantów i wymaga wypracowania wspólnej platformy porozumienia na linii szkoła–promotor w celu uniknięcia konfliktów.

4. Informacje i sprawy bieżące

4.1. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

4.2. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie ramowego programu szkolenia kandydatów na egzaminatorów, sposobu prowadzenia ewidencji egzaminatorów oraz trybu wpisywania i skreślania egzaminatorów z ewidencji

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

4.3. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji w sprawie Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze cyberbezpieczeństwa

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.4. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.5. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, szkoły przysposabiającej do pracy oraz szkoły policealnej

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.6. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.7. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.8. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

- 4.9. Projekt zmian wytycznych szczegółowych w zakresie przyznawania, wypłaty i zwrotu pomocy finansowej w ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 dla interwencji I.14.4 Wsparcie gospodarstw demonstracyjnych - moduł 1, Transfer wiedzy w oparciu o demonstracje

Rada Główna wystosowała pismo przygotowane przez prof. Dorotę Konopacką Wiceprzewodniczącą Rady Główniej.

- 4.10. Zaproszenie do udziału w przygotowaniu programu Interreg Czechy – Polska na lata 2028-2034

Wytypowanie wspólnych przedstawicieli przez KRASP, PAN, RGNiSW oraz RGIB do prac w Grupie Roboczej Programu Interreg Czechy-Polska na lata 2028-2034, zostali nimi:

- prof. dr hab. inż. Sebastian Werle, Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej;
- prof. Jerzy Smykla, Polska Akademia Nauk.

4.11. Pismo z dnia 30 kwietnia 2026 r. o sygnaturze DN-WID.502.78.2026.AD w sprawie zgłoszenia nieetycznej działalności komercyjnej naruszającej standardy publikacji naukowych oraz reklamy oferującej odpłatne „kupno publikacji” w czasopismach indeksowanych w bazach Scopus i Web of Science

Rada Główna wystosowała pisemną odpowiedź dnia 29.05.2026 r.

4.12. Informacja o rezygnacji prof. dr hab. Zbigniewa Błockiego z członkostwa w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Pismo PAN – uzupełnienie składu przedstawicieli PAN w RGNiSW na kadencje 2026-2029, w miejsce prof. Zbigniewa Błockiego do składu Rady dołączył prof. Konrad Banaszek, członek korespondent PAN (z UW).

4.13. Pismo KRASP - wyniki wyborów uzupełniających na członka RG w kadencji 2026-2029

Rada Główna otrzymała pismo z KRASP ws. wyników wyborów uzupełniających, informujące o wybraniu na członka RG w kadencji 2026-2029 prof. dr hab. Beatę Topij-Stempińską, prof. ucz. reprezentującą dziedzinę nauk o rodzinie.

5. Przyjęcie protokołu z V posiedzenia Rady Głównej (14.05.2026 r.)

Rada przyjęła protokół z V posiedzenia RGNiSW, jedna osoba wstrzymała się od głosu.

6. Zaopiniowanie projektów aktów prawnych

6.1. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli

Rada Główna wystosowała pismo, że nie zgłasza uwag.

6.2. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy o Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę nr 26/2026.

6.3. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy PSWIN

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę nr 25/2026.

6.4. Projekt ustawy o zmianie ustawy PSWIN (UPRO 11)

Uchwała zostanie podjęta na kolejnym posiedzeniu RG, projekt opinii przygotowuje Komisja Ekonomiczno-Prawna wraz z Komisją Nauki.

7. Zaopiniowanie innych dokumentów

- 7.1. Pismo pana Marcina Kulaska, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w sprawie odwołania prof. dr. hab. Mirosława Minkiny z funkcji rektora Uniwersytetu w Siedlcach

Rada Główna zdecydowała o wystosowaniu pismo do ministra informujące o odwołaniu rektora Uniwersytetu w Siedlcach przez Kolegium Elektorów.

8. Sprawy różne i wolne wnioski

- 8.1. Pismo pn. „Ponaglenie na bezczynność RGNiSW”, skierowane do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, za pośrednictwem RGNiSW, w przedmiocie przedstawienia opinii dot. postępowania w przedmiocie odwołania dr. Michała Sopińskiego z funkcji Rektora-Komendanta Akademii Wymiaru Sprawiedliwości

Rada Główna wystosowała pismo do Ministra Sprawiedliwości informujące o przekazaniu sprawy Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

- 8.2. Stanowisko KRZASP w sprawie narastających nieprawidłowości w zakresie prowadzenia kształcenia wyższego z prośbą o zapoznanie się z treścią i wsparcie RGNiSW w działaniach dotyczących bardziej skutecznego nadzoru ministerialnego,

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę nr 23/2026.

- 8.3. Pismo Marszałka Sejmu skierowane do Komisji Edukacji i Nauki w sprawie przekazania uchwały RGNiSW dotyczącej inicjatywy „3% dla nauki, 100% dla Polski”

Przewodniczący poinformował o otrzymaniu pisma od Marszałka Sejmu, zgodnie z którym uchwała RG dot. 3% dla nauki, trafiła do odpowiedniej Komisji Sejmowej.

8.4. Pismo PAN przekazujące stanowiska:

- nr 3/2026 w sprawie zobowiązania przedstawicieli Pan w RGNiSW do działań na rzecz odpowiedzialnego finansowania instytutów naukowych PAN;
- nr 4/2026 w sprawie zwiększenia nakładów na naukę w Polsce.

Rada Główna wystosowała pismo do Prezesa PAN, informując że, jako przedstawiciel całego środowiska nauki i szkolnictwa wyższego, będzie kontynuowała swoje dotychczasowe działania na rzecz zwiększenia finansowania instytucji naszego sektora, w tym instytutów Polskiej Akademii Nauk.

8.5. Apel Prezydium KRASP z 8 czerwca br. w sprawie zwiększenia finansowania i wzmocnienia polskiej nauki i szkolnictwa wyższego.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę nr 24/2026 popierającą apel KRASP.

9. Zamknięcie posiedzenia

Prof. M. Pałys podziękował członkom Rady za udział w obradach i zamknął posiedzenie.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

dr hab. Marcin Pałys, prof. UW

Załączniki:

1. Uchwały Nr 23-26/2026